

ÅBENT BREV

Præstegårde – bevares vel!

Åh nej – ikke igen! For få år siden var det Øse Præstegård, og nu er Alslev Præstegård i fare for nedrivning. Og var det så kun disse 2 eksempler for vort lokalområde, men desværre er der et større antal lignende tilfælde landet over.

Som bevaringsforening er det vor opgave at forsvare kulturværdier, men vi kan kun kæmpe med ord, og må naturligvis erkende, at økonomiske forhold ikke kan negligeres, hvilket rejser spørgsmålet:

Hvad må det koste at bevare kulturværdier?

Et menighedsråd råder givetvis ikke over ubegrænsede økonomiske ressourcer, men det må være et rimeligt krav, at økonomiske midler anvendes med omtanke.

Det forholder sig utvivlsomt sådan, at man for samme omkostning – eller måske mindre – kan nedrive den nuværende præstebolig og bygge en ny, men hvad får man da for penge?

Uanset pris kan man ikke bygge en ny præstebolig med sjæl!

Vi mener ikke, at denne påstand er til diskussion. Man kan diskutere betydningen af en bygnings sjæl, men vi lægger heri den betydning, at der i den nuværende præstegård har levet et for os ukendt antal præster, der hver især har været sjælesørger for en menighed, og i præstegården må der uvægerligt have fundet mange inderlige samtaler sted med glædelige og sørgelige indhold. Det vil være at overdrive at påstå, at ekkoet af disse samtaler stadig klinger i rummene, men med en bevarende renovering består muligheden i det mindste.

Vor opfordring er derfor, at man tænker sig grundigt om, før man beslutter at nedrive Alslev Præstegård og erkender, at det er teknisk muligt at foretage en renovering, der atter gør Præstegården egnet til sit formål. Det er før set, at glæden over en besparelse overdøves af ærgrelse over det, man fik for den lavere pris.

Ib Ebbesen
Bevaringsforeningen for Varde